

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2025, č. j. 3 A 1/2025-58,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti stanovené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2025, č. j. 5 As 200/2025-5, **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud ve shora uvedené věci obdržel dne 17. 9. 2025 kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Tímto rozsudkem městský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutím žalované ze dne 9. 9. 2024 č. j. 10.04-000049/24-0002, a ze dne 18. 10. 2024, č. j. 10.04-000069/24-0002, kterými předseda žalované neurčil stěžovatelce advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu. Stěžovatelka totiž v žádostech neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou právní službu, a neosvědčila tak, že si nemohla zajistit právní službu jinak, tj. na smluvním základě.

[2] Jelikož stěžovatelka nebyla v nynějším řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem ani neprokázala, že má sama příslušné vysokoškolské právnické vzdělání, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 18. 9. 2025, č. j. 5 As 200/2025-5, mj. k doložení splnění podmínky povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), k čemuž jí stanovil lhůtu 3 týdnů od doručení

daného usnesení. Nejvyšší správní soud současně stěžovatelku poučil, že pokud výzvě nevyhoví, soud kasační stížnost odmítne.

[3] Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 25. 9. 2025. Posledním dnem lhůty pro doložení povinného zastoupení tak byl čtvrtek dne 16. 10. 2025.

[4] Nejvyšší správní soud obdržel dne 17. 10. 2025 přípis stěžovatelky (podaný k poštovní přepravě dne 16. 10. 2025), v němž požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka uvedla, že požádala žalovanou o určení advokáta v této věci, a to v souvislosti s novelou zákona o advokacii, účinnou od 1. 1. 2024.

[5] Podle § 40 odst. 5 věty třetí s. ř. s. může předseda senátu prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem (za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tj. z vážných omluvitelných důvodů).

[6] Stěžovatelka žádné skutečnosti, které by bylo možné považovat za vážné omluvitelné důvody ve smyslu § 40 odst. 5 s. ř. s., neuvedla. Usnesením, kterým byla k předložení plné moci vyzvána, jí byla stanovena lhůta tří týdnů, přičemž stěžovatelka požádala o její prodloužení až poslední den stanovené lhůty, tedy dne 16. 10. 2025. K tomu je nutné připočíst dobu uplynulou od doručení napadeného rozsudku městského soudu ze dne 26. 8. 2025, jelikož již v něm byla stěžovatelka poučena o nutnosti zastoupení v řízení o kasační stížnosti (nehledě na její vlastní bohaté zkušenosti s agendou kasačních stížností, jak je zdejšímu soudu známo z úřední činnosti). K tomu, aby si obstarala advokáta, který by byl ochoten její případ převzít, tak měla dostatečný časový prostor.

[7] Lze konstatovat, že období od doručení napadeného rozsudku městského soudu do odeslání žádosti o prodloužení lhůty k doložení podmínky povinného zastoupení představuje dostatečný čas k tomu, aby se stěžovatelka pokusila advokáta si zajistit. Stěžovatelka soudu nesdělila, zda v tomto období vůbec oslovila nějaké advokáty a ani v žádosti o určení advokáta ze dne 1. 10. 2025, jejíž kopii přiložila k žádosti o prodloužení lhůty, nejsou uvedena jména dvou advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu. Současně stěžovatelka netvrdila ani žádné mimořádné okolnosti, které by jí v hledání právního zastoupení bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly.

[8] Soud proto nepovažoval za nutné v této situaci vyčkat na rozhodnutí žalované o žádosti stěžovatelky ze dne 1. 10. 2025 o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu dle § 18c zákona o advokacii, v nynějším znění (tedy o opětovné žádosti o určení advokáta). Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že žalovaná žádosti stěžovatelky uplatněné v rámci jiných řízení vedených u Nejvyššího správního soudu zpravidla zamítá a advokáta jí neurčuje (viz např. řízení vedená pod sp. zn. 6 As 33/2022, sp. zn. 10 As 135/2022 nebo sp. zn. 2 As 155/2023). Nejvyšší správní soud tak má důvod předpokládat, že žalovaná žádost stěžovatelky o určení advokáta pro účely zastupování v tomto kasačním řízení opět zamítne (a stěžovatelka případně opět požádá o další prodloužení lhůty

pokračování

až do rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí žalované; v takové situaci už jí kasační soud lhůtu nikdy neprodlužuje).

[9] Nelze také přehlédnout, že Nejvyšší správní soud již např. ve svém usnesení ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, ve věci obdobné kasační stížnosti stěžovatelky proti jinému rozsudku městského soudu ve věci neurčení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona o advokacii, v tehdejšímu znění, uvedl: „*Vyčkávat za těchto okolností dalšího rozhodnutí České advokátní komory by se dříve či později mohlo proměnit v nekonečný řetězec zacyklených soudních sporů, kdy se předmětem řízení stává neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta v rámci přezkumu rozhodnutí o neurčení advokáta.*“

[10] Uvedená úvaha Nejvyššího správního soudu je přitom relevantní i v projednávané věci, neboť předmětem přezkumu městského soudu byla rozhodnutí předsedy žalované, kterými neurčil stěžovatelce advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu, jelikož v žádostech neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou právní službu. Pokud by Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatelky vyhověl, pouze by tím zvětšoval prostor pro zacyklení navázaných soudních sporů s obdobným předmětem bez reálného hmotněprávního nároku (srov. již zmíněné usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 260/2022-32, či usnesení ze dne 21. 3. 2024, č. j. 5 As 35/2024-18, ze dne 11. 7. 2024, č. j. 5 As 127/2024-18, ze dne 19. 3. 2025, č. j. 1 As 317/2024-50, ze dne 2. 4. 2025, č. j. 22 As 5/2025-38, ze dne 4. 4. 2025, č. j. 10 As 10/2025-52, či ze dne 4. 5. 2025, č. j. 8 As 83/2025-31).

[11] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty pro doložení povinného zastoupení zamítl (výrok I.).

[12] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[13] Jelikož nedošlo ani přes výzvu soudu k odstranění uvedeného nedostatku podmínky řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. a pro tento nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 a § 120 s. ř. s. o odmítnutí kasační stížnosti (výrok II.).

[14] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok III.).

[15] Stěžovatelka v řízení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, o vrácení částky 5 000 Kč, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (výrok IV.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. října 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu